

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Meditationum evangelicarum volumen tripartitum

Creidius, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

De secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-122776](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-122776)

2. *Æstum perferunt.* Nam usque ad vesperam in labore perdurant: Ita nos quoque diei pondus & æstum in vinea Domini patienter toleremus, 1. Per. 4. v. 12. non ex-eundum est ante vesperam ex quadam im-patientia, sed perseverandum. Nam qui perseverat usque ad finem salvus erit, Matth. 10. vers. 22. interim Solis æstum restingue ex fonte aquæ vivæ, quem Christus omni-bus fidelibus in Evangelio aperuit, Joh. 4. v. 14. & umbraculum quære in gratia divi-na, Psal. 91. v. 4.

De Secundo.

SEquitur pars altera, quæ mercedis di-stributionem certis quibusdam membris complectitur. Notatur enim

1. *Tempus*, quando factum sit, nimi-rum sub vespera. Confidite igitur vos mei, non semper erit tempus laboris, non sem-per durabit æstus, sed aliquando sequetur vespera, aliquando sequetur refrigerium. Interim decurrite in stadio bonorum ope-rum, 1. Cor. 9. v. 24. sub vesperam unicuique suus denarius conferetur merces vestra in cælis copiosa erit, Matt. 5. v. 12.

2. *Modus.* Solvuntur enim mercenarii

1. *Mediari per Procuratorem*, qui est filius Dei, hunc enim cælestis Paterfam-iliæ constituit Dominum domus, Ebr. 3. v. 6. illi omnia in manus tradidit, Joh. 3. v. 35. & potestatem etiam dedit iudicium faci-endi, Joh. 5. v. 27.

2. *Præpostere*, incipiendo videlicet à postemis usque ad primos. Inde confirma-tur parabola scopus, quod nimirum hic non distribuatur merces meriti sed gratiæ, aliàs illi, qui per unicam duntaxat horam labo-raverant, eundem non accepissent denarium cum iis, qui pondus & æstum diei portave-

rant. Quod contra Pontificios notandum est, qui ex hac parabola varia texunt argu-menta, quod vita æterna sit merces nostro-rum operum, contra expressa Scripturæ di-cta, & inprimis illud Pauli, Rom. 6. v. 23.

3. *Congruè*, juxta pactum. Nam unus-quisque accipiebat denarium suum. Re-ctum est verbum Domini, & omnia opera ejus in veritate, Psal. 33. v. 4. non enim vult sibi serviri gratis, Pl. 61. v. 6. id quod confir-matur ex Mal. 3. v. 13. seqq.

3. *Eventus*, ubi notanda

1. *Quorundam murmuratio.* Que-oritur partim ex invidentia, dum iis, qui saltem unam horam laboraverant, invi-dent denarium, & putant, se plus acce-pturos. Quod certè Diabolicum vitium à Christianis longè abesse debet, Gal. 5. vers. 15. ubi enim zelus & contentio, ibi πᾶν φαῦλον πρᾶγμα, Jac. 3. vers. 16. Partim ex info-lentia, dum merita sua jactant, aliorum-que meritis superciliosè præferunt, quin etiam murmurant contra Patremfamiliàs, & injustitiæ ipsum acculant, quasi di-gnam ipsis mercedem non exsolverit. Talis erat Phariseus, Luc. 18. vers. 9. & Judæi, Esa. 58. vers. 3. sed damnabilis est ista jactantia. Cogitet potius quilibet Christianus, quod omnes justitiæ nostræ sunt sicut pannus menstruæ, Esa. 64. vers. 6. & si omnia fecimus, quæ præcepta sunt nobis, nihil tamen mereri possumus, sed cogimur fa-teri: Servi inutiles sumus, quod debuimus facere, fecimus, ut Christus inquit, Luc. 17. vers. 10.

2. *Patrisfamiliàs increpatio*, quæ

1. *Pactum repetit.* Amice, inquit, non facio tibi injuriam, nonne denario pa-ctus es mecum? Deus nemini quicquam debet, & si vel maximè nulla in nos conferret

K

præ-

præmia, tamen injuriam nobis non faceret. Nihilominus stipulatâ manu denarium promittit omnibus, qui in vinca sua fideliter laborant, & ad vesperam usque perseverant. Hoc pactum fecit nobiscum in verbo suo, & firmiter servat, vide Lev. 26. Deut. 27. per totum.

2. *Libertatem suam asserit.* Tolle quod tuum est, inquit & abi, volo autem huic novissimo dare, sicut & tibi, aut non licet mihi facere, quod volo in rebus meis. Hinc Augustinus: Miseretur magna bonitate, obturat nulla iniquitate, ut nec liberatus de suis meritis gloriatur, & damnatus non nisi de suis meritis conqueratur. Sola enim gratia redemptos discernit à perditis, quos in unam perditionis massam concreverat ab origine ducta causa communis. Hæc est *ἐὐδοκία τῆς θελήματος αὐτοῦ*. Sed non assoluta, quod Calviniani intendunt, sed in Christo ordinata, Eph. 1. v. 5.

3. *Invidiam reprimat.* An oculus tuus malus est, inquit, quod ego bonus sim? quæ locutio est metonymica, quia invidia plerumq; torvo oculorum aspectu exprimitur. Deponamus igitur invidiam, sicut modò geniti infantes? 1. Pet. 2. vers. 1. & conversis de salute impetrata gratulemur exemplo Angelorum, Luc. 15. v. 10.

4. *Scopus*, qui in solidum adversus ju-

stitorios directus est, ut subiecto Christus docet epiphonemate.

Notetur igitur

1. *Conclusio*, quæ in his verbis consistit: Sic ultimi erunt primi, & primi erunt ultimi, quâ sententia Phariseos & quosvis justitiosos operum merita supersticiosè urgentes retundit. Dum enim primi esse volunt, ultimi fiunt, & è regno Dei planè excluduntur. Cæteri autem, qui à sola Dei gratia submissè pendent, primi evadunt, & salutem æternam consequuntur, ut patet etiam ex parabola Luc. 18. v. 14.

2. *Annexa ratio*, quam à diversa vocatorum & electorum sorte Christus derivat, & multi inquit, sunt vocati, pauci electi. Ubi per synecdochen vocabulum multi collectivè sumitur pro tota hominum multitudine, prout etiam usurpatur Dan. 12. v. 2. Vocatio enim ad omnes omninò homines dirigitur, Es. 65. v. 2. Prov. 1. v. 24. Matth. 23. vers. 37. Electio verò non est universalis sed particularis, propter solan incredulitatem hominum, quâ se plerique indignos faciunt vita æterna, Act. 13. v. 46.

Videamus nos, cum arcta sit via, quæ ad vitam ducit, lata verò quæ ducit ad interitum, ut per arctam portam intrare contendamus, & paucis hisce electis aggregemur, Matth. 7. v. 13. Luc. 13. v. 24.

Dominica Sexagesima.

Evangelium Luc. 8. vers. 4. 15.

DIvvs Johannes in Apoc. c. 8. vers. 13. scribit, se vidisse Angelum in cæli regione volitantem, qui voce magnâ

inclamaverit: Væ, væ, væ, habitantibus in terra.

Per Angelum hunc intelligi potest primariò